

[Freddy Madsen.]

Den vil nemlig medvirke til at fastholde, at der må gælde samme mål for alle børn, og vil modvirke, at skolen bliver domineret af den situation, vi har på nuværende tidspunkt.

Vi ønsker at udvikle en skole, hvor bedømmelse er integreret i en aktiv indlæringsproces, men vi erkender, at betingelserne for denne skole endnu ikke er til stede og først skal skabes. Vi er enige med undervisningsministeren i, at denne debat kommer på et højst forkert tidspunkt. Det står klart, at den er udtryk for et ønske om at forhindre, at der gennemføres en ny karakter skala. Den er altså i virkeligheden et forsøg på, hvis man ikke kan bremse det igangsatte udredningsarbejde, da at påvirke det. Det vil sige, forespørgslen er et led i et forsøg på at påvirke også de videnskabelige medarbejdere, som skal levere et stykke arbejde i overensstemmelse med det, som her er højrepartiernes ønsker. Vi håber, at de mennesker, der arbejder med det, ikke vil lade sig påvirke af denne indstilling, og håber, at det udredningsarbejde, der nu er i gang, kan danne grundlag for fornuftige overvejelser, som også kan føre frem til, at vi ikke alene får en forenkling i dette system, men også får nye grundlæggende principper for, hvordan det skal laves.

Erik Bauer (CD):

Den nye folkeskolelov træder i kraft ved det nye skoleårs begyndelse. Loven er blevet til efter en lang række justeringer af den hidtil gældende skolelov og bærer ganske tydeligt præg af at være en kompromislov, der kunne samle forholdsvist bred tilslutning i folketinget, dog uden mit partis medvirken.

En lang række af lovens bestemmelser er blot en videreførelse af hidtidige justeringer, der igen er foretaget som en naturlig konsekvens af, hvad der faktisk skete i folkeskolens hverdag, medens andre bestemmelser er aldeles nye og på afgørende vis ændrer undervisningsformer og -indhold, særlig på folkeskolens øverste klassetrin.

Formentlig i konsekvens af alt dette nye, f. eks. kurser med forskelligt indhold, har man søgt at indbygge en slags sikkerhedsventil over for dette ukendte: hvordan skal

man bedømme elevernes præstationer under disse forhold? — en sikkerhedsventil i form af en bemyndigelse til ministeren til at foretage et udredningsarbejde omkring en forenklet karakter skala.

Der er for mig ingen tvivl om, at denne tilføjelse i betænkningen til loven er en del af den pris, man har måttet give for i det hele taget at kunne komme igennem med, at prøver og karakterer ikke helt skulle forsvinde, hvilket der jo oprindeligt var lagt op til i undervisningsminister Heinesens lovforslag eller lovudkast, som det blev kaldt, helt tilbage til juli 1972, og som den nuværende undervisningsminister ikke lægger skjul på stadig er et socialdemokratisk ønske.

Hensigten med at afskaffe prøver og karakterer har selvsagt ikke været dikteret af frygten for, om nogen skulle være dygtigere end andre — det kan man jo nu engang ikke ændre på — men en frygt for, at det skulle give sig udtryk på et stykke papir. Samme hensigt ligger der bag den forenkledede karakter skala, der populært sagt skal gøre det muligt for alle at være med og i hvert fald gøre det umuligt for nogen at ligge for langt over gennemsnittet.

Ministerens betænkeligheder ved 13-skalaen, særlig ved bedømmelser mellem elever fra to forskellige kurser, deler jeg ikke, idet man tilsyneladende forudsætter, at højeste karakter kan opnås alene ved at opfylde de givne krav på trinnet. Jeg anser det ikke for udelukket, at elever fra grundkursus skulle være i stand til at komme op over dette niveau, ja, måske har arbejdet sig op til, hvad elever med udvidet kursus præsterer.

I øvrigt er formålet med karakterer jo også, som ministeren udtaler, at give meddelelse til omverdenen om vedkommendes kundskaber, i dette tilfælde altså inden for folkeskolen. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad der er den egentlige grund til, at man har denne tilsyneladende angst for at lave prøver og give bedømmelser for slet ikke at tale om, hvorfra den stammer.

Ved indførelsen af 9.-klasserne i sin tid gjorde man afgangsprøverne frivillige — det var den såkaldte eksamensfrie skole — men hvad skete der i realiteten? Praktisk taget alle ønskede frivilligt at gå op til eksamen med karakterer og det hele, og det er sikkert